

JOAN RABASCALL

BARCELONA, 1935

JOAN RABASCALL (Barcelona, 1935) es va formar a l'Escola Massana de Barcelona i a l'École nationale supérieure des Beaux-arts de Paris, ciutat on viu i treballa des de 1962. Als anys seixanta va entrar en contacte amb els crítics Lawrence Alloway i Pierre Restany, i amb els grups d'avantguarda Independent Group, a Anglaterra, i Nouveaux Réalistes a França, que recuperaven tècniques de representació i posicions estètiques i ètiques properes al dadaisme berlinès. Va col·laborar en els «cerimonials» organitzats el 1969 i 1970 pel grup d'artistes catalans instal·lats a París, Miralda, Benet Rossell i Jaume Xifra. Si bé inicialment va practicar el collage, aviat va incorporar el fotomuntatge i l'assemblatge d'imatges i objectes en instal·lacions i sèries fotogràfiques. Rabascall ha centrat la seva obra en la crítica a la imatge mediatitzada i al model de vida imposat pels mitjans de comunicació. Utilitzant iconografia i textos propis dels mitjans de masses, en ressalta la manipulació implícita. Un dels elements recurrents en la seva obra és la televisió, que aborda des de múltiples perspectives: com a icona, objecte, souvenir, escultura, instrument de comunicació i fetitxe. Sovint ha treballat en sèries o conjunts d'obres entorn d'una mateixa temàtica. Als anys vuitanta va encetar una reflexió conceptual sobre la pintura i, més endavant, sobre el concepte de paisatge i el seu paper en el nou paradigma ecològic. En conjunt, l'obra de Rabascall constitueix una mirada crítica sobre les mitologies quotidianes del present.

Va participar en les biennals de París (1965 i 1969) i de Venècia (1972 i 1976). Tot i que a França ha exposat regularment des dels anys setanta, a Catalunya, a banda d'alguna exposició com *Spain is Different* el 1976 a la galeria G de Barcelona, cal esperar fins el 1985, quan participa en l'exposició *París-Barcelona-Nova York* al Palau Robert de Barcelona i en els projectes presentats a La Virreina (1993) i el Centre d'Art Santa Mònica (2000). Rabascall ha exposat a París (Centre Georges Pompidou, 1994, 1996 i 2001, i Grand Palais, 2006), Nova York (Thread Waxing Space, 1994), Tòquio (Museu d'Art Contemporani, 1996 i Museu Metropolità, 2000), Madrid (Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, 2005 i 2006) i Bremen (Neues Museum Wesserburg, 2002), entre d'altres. El 2009, el MACBA li va dedicar una retrospectiva centrada en els anys 1960-1980. La seva obra es troba en col·leccions com la del Musée national d'art moderne de París, el Museo de Arte Contemporáneo de Bogotá, la Biblioteca Nacional de París i la de Madrid, el Museu Nacional de Varsòvia i el MACBA de Barcelona.